

KLASA VIII

Temat: Życie bez twarzy.

1. Przeczytaj uważnie tekst.

Leszek Kołakowski – „Piękna twarz”

Nino był czeladnikiem

piekarskim, znanym ze swojej pięknej twarzy. Była to istotnie

najpiękniejsza twarz w okolicy i wszystkie dziewczęta odwracały wzrok, kiedy Nino przechodził ulicą [...].

Niestety, Nino pracował przy piecu, w wilgotnej i gorącej piekarni, to zaś, jak wiadomo, niedobrze wpływa na piękne twarze. Prócz tego miewał niekiedy zmartwienia,

jak wszyscy ludzie, a wiadomo, że zmartwienia szkodzą piękności. W rezultacie Nino, przeglądając się w lustrze, stwierdzał ze smutkiem, że na pięknej twarzy życie zaczyna powoli żłobić swój ślad. [...] Wybrał się tedy

do miasta Lipoli, gdzie sprzedawano specjalne

kufarki do przechowywania twarzy. Kuferek taki był kosztowny i Nino musiał pożyczyć pieniądze od sąsiadów, aby za niego zapłacić. [...]

Schował twarz i nosił kuferek bez przerwy ze sobą do pracy, na spacer i do spania.

Coraz bardziej dbał o to, żeby twarz się nie zniszczyła. Przez pierwsze tygodnie wyjmował twarz ostrożnie z kufarka i [...] [zakładał] ją w dni świąteczne. Ale zauważył niebawem, że również w dni świąteczne zdarzają się człowiekowi zmartwienia i kłopoty i twarz może ulec zniszczeniu. Postanowił tedy nie wyjmować jej z kufarka w ogóle i odtąd nikt już nie mógł oglądać pięknej twarzy Nino. [...]

Mieszkańcy miasta zapomnieli niebawem, jak wygląda twarz pięknego Nino, i on sam, ponieważ przestał zaglądać do kufarka, nie pamiętał już prawie, jak wygląda. Mimo to niesłychanie był dumny, kiedy sobie przypominał, że jest najpiękniejszym młodzieńcem w okolicy. Był istotnie najpiękniejszy, ale nikt tego nie mógł zobaczyć na własne oczy.

Pewien znany uczoney lailoński imieniem Kru przejeżdżał kiedyś przez miasteczko [...].

Dowiedział się z rozmów gości o [...] Nino i zapragnął go poznać. [...]

– Mówią – zagadnął Kru – że jesteś najpiękniejszym chłopcem w okolicy.

– To prawda – powiedział Nino.

– Czy mógłbyś mi tego dowieść?

– Owszem, mógłbym – powiedział Nino. Zaraz jednak przyszło mu do głowy, że musiałby w tym celu [...] [założyć] swoją twarz i wyciągnąć ją z kufierka; tymczasem wiatr

i kurz mogłyby uszkodzić piękne oblicze. Dodał więc szybko: – Mógłbym, ale nie chcę, ponieważ mam twarz schowaną. [...]

Sądził, że musi oszczędzać twarz, ale nie wiedział jasno, czy w przyszłości będzie ją jeszcze kiedyś nakładał: – Nie wiem – powiedział. – Właściwie nie wiem, po co miałbym jej

używać. Doświadczenie moje mnie uczy, że można doskonale żyć bez twarzy.

– Owszem, można – potwierdził uczony Kru. –

Wielu ludzi żyło bez twarzy. Ale czy tak żyje się lepiej?

– No, nie – odparł Nino. – Ale twarz się nie niszczy.

– Więc zachowujesz ją jednak na przyszłość?

– Chcę, żeby była wiecznie piękna.

– Dla kogo?

– Dla nikogo. W ogóle żeby była piękna.

– Boję się – powiedział Kru – że chciałbyś rzeczy niemożliwej. [...]

Tymczasem dawno już minęła pora, kiedy Nino miał spłacić dług zaciągnięty na kupno kufierka.

Ale czeladnik piekarski zarabia mało i Nino nie miał pieniędzy. Jego sąsiad-wierzyciel domagał się

stanowczo zwrotu pożyczki, grożąc sądem i więzieniem. [...]

Po długich walkach wewnętrznych i bezskutecznych próbach zdobycia pieniędzy Nino zdecydował się odsprzedać kuferek w sklepie [...]. [U]dał się do lombardu, gdzie pożyczano pieniądze pod zastaw wartościowych przedmiotów. [...]

– Za twarz razem z kufierkiem mogę ci pożyczyć dwieście patronatów³

i ani grosza więcej. Za pół roku wykupisz wszystko ode mnie za trzysta patronatów.

Były to ciężkie warunki i Nino zawahał się; zresztą proponowana suma była jeszcze niższa od jego długu. Jednakże w okolicy nie było innego lombardu i zresztą było rzeczą

wątpliwą, czy gdzie indziej dano by mu więcej.

– Dobrze, zgadzam się – powiedział Nino, bo cóż mu innego pozostało? [...]

Minęło sześć miesięcy, w ciągu których Nino czynił bez przerwy gorączkowe starania o zdobycie jakichś pieniędzy w celu opłacenia sąsiada i wykupienia swojej twarzy z lombardu. Wszystko na próżno. Minęły jeszcze trzy miesiące i zniecierpliwiony sąsiad złożył [...] skargę do sądu. Odbyła się rozprawa i Nino został zamknięty w więzieniu za długi.

Właściciel lombardu w Lipoli czekał długo na Nino, który miał wykupić swój kuferek z twarzy. Nie doczekał się jednak. Znudzony, doszedł do wniosku, że nic już z tego nie wyjdzie. Wyciągnął twarz Nino z kufereka i dał ją dzieciom do zabawy. Dzieci z twarzy Nino zrobiły sobie piłkę i grały nią w siatkówkę. Po krótkim czasie nikt już nie mógłby się domyślić, że stara piłka była kiedyś piękną twarzą młodego Nino.

Ale Nino nic o tym nie wie. Siedzi w więzieniu i ma przynajmniej jedną pociechę.

Wszystkim, z którymi rozmawia, opowiada, że ma piękną, bardzo piękną twarz, której nic nie zepsuje.

2. Zastanów się ,gdy widzisz kogoś po raz pierwszy na co zwracasz uwagę:

.....
.....

3. Czy ważny jest dla Ciebie wygląd zewnętrzny?

.....
.....

4. Kto jest głównym bohaterem utworu „ Piękna twarz „?

.....

5. Co przydarzyło się Nino?

.....
.....

6. Co według Nino szkodziło jego twarzy ? Co Nino z nią zrobił ?

.....
.....

7. Co o chłopcu myśleli inni ludzie ?

.....
.....

8. Znajdź w tekście pytanie zadane chłopcu przez uczonego Kru. Przepisz je poniżej.

.....
.....

9. Czy Nino umiał na to pytanie odpowiedzieć uczonemu?

.....
.....

10. Czego uczy nas zakończenie historii?

.....
.....
.....
.....

11. Jak według Ciebie zaakceptować swój wygląd?

.....
.....
.....
.....

KLASA VIII

ZAPROSZENIE – formy wypowiedzi .

Zaproszenie to pisemna forma wypowiedzi , w której prosimy kogoś , aby wziął udział w spotkaniu z jakiej okazji.

Tekst tego typu musi zawierać następujące informacje :

- a. kto kogo zaprasza (nadawca i adresat) ,
- b. z jakiej okazji (cel spotkania) ,
- c. kiedy (czas) ,
- d. gdzie (miejsce) .

Formy zaproszenia są różne , bardziej lub mniej oficjalne , w zależności od tego , kto , kogo i z jakiej okazji zaprasza.

1. Przyjrzyj się podanym przykładom zaproszeń , a następnie uzupełnij tabelę.

a. Zaproszenie

Serdecznie zapraszam Ewę na moje 18 urodziny , które odbędą się w sobotę 16 maja 2020r. o godz. 17.00. przy ulicy Orlej 2. Gwarantowana dobra zabawa i niespodzianki .

Basia .

b. Zaproszenie.

Kochania Mamo!

Dzisiaj wielkie święto mamy , więc serdecznie zapraszamy . Będą kwiaty i laurki , przyjdź koniecznie – Twoje córki.

Wtorek , 26 maja , godz. 16.00. przy krzaku jaśminu .

c. Zaproszenie .

Szanowni Państwo, Drodzy Rodzice !

Zapraszamy na na spotkanie mikołajkowo – świąteczne , które odbędzie się w piątek 8 grudnia 2019 roku o godz. 18.00. w gmachu szkoły.

Uczniowie Szkoły Podstawowej nr 25.

Kto zaprasza?	Kogo zaprasza?	Jak zaprasza ?	Z jakiej okazji?	Kiedy ?	Gdzie?

2. Napisz zaproszenie(uwzględniając wszystkie jego elementy) na akademię , która odbędzie się w szkole z okazji rocznicy uchwalenia konstytucji 3 maja , którą organizuje Twoja klasa.

.....

.....

.....

.....

.....

3. Odmień przez przypadki w liczbie poj. i mnogiej wyrażenie (przymiotnik z rzeczownikiem) – ciekawa książka .

liczba pojedyncza

liczba mnoga

M. kto ? co? –

D. kogo? czego? –

C. komu ? czemu ? –

B. kogo ? co ? –

N. z kim ? z czym ? –

Msc. O kim ? o czym ?-

W .o!

4. Zapisz podane wyrażenia w odpowiedniej formie .

Cicha woda – narzędnik liczba poj.

Ciepłe kluchy – celownik liczba mnoga

Złota rączka – narzędnik liczba poj.

Czarna owca – biernik liczba poj.

Gruba ryba – biernik liczba poj.

Ofiara losu – celownik liczba mnoga

5. Uzupełnij przysłowia brakującymi przymiotnikami .

Nie ma tego, co by nanie wyszło.

..... wróbel w garści niż gołąb na dachu.

.....Polak po szkodzie .

Nie czyń drugiemu tego ,co tobie

..... to ptak , cogniazdo kała .

..... głowie dość dwie słowie.

.....chęciami jest piekło wybrukowane.

.....przyjaciół poznajemy w biedzie.

6. Spośród wyrazów podanych podkreśl przymiotniki.

ładny , gorszy , bluzka, torba, miła , potargany , sympatyczne , sweter , daleko , nisko , obowiązkowa ,
obrazki , czytały , czerwona , szła , równo , tajemnica , kolorowe , dobre, wiosenne , plecak , idziemy.

7. Ułóż zdania z przymiotnikami z zadania 6.

.....

.....

.....

.....

.....